

Прослава Савиндана у Основној школи „Лаза Костић”,

27. јануар 2026.

Са буктињом упаљеном дочекује настојник манастира младог Растка Немањића, чудећи се призору пред собом – безазленом и босом детету које жели да се замонаши. Светлост којом се разоткрива лик младог Растка расте и постаје неугасиви пламен божје светлости, сјаја, непролазних, истинских, једино трајних нематеријалних вредности. Пламен који нас греје и данас када обележавамо школску славу и изнова се радујемо празнику, а лепота сваког празника је у томе да је стар, а опет нов јер се кроз празник и живот обнавља.

Школску славу смо отпочели молитвом, традиционалним сечењем славског колача, Светосавском химном и пригодном беседом оца Милоша Марковића, свештеника Храма Светог Симеона Мироточивог. Отац Милош је истакао духовни и историјски значај Светог Саве, те да нам његов пут буде водиља и упориште. На свештеникове речи надовезала се и директорка школе Александра Тошић пожелевши присутним гостима добродошлицу, истичући важност очувања традиције и континуалног обележавања школске славе у свим временима.

Ове године за програм приредбе биле су задужене наставнице српског језика и књижевности Марија Кисић и Јована Стругар и вероучитељица Соња Иконић. За музички део, односно наступ школског хора и припрему инструменталних изведби наших ученика побринуле су се наставнице музичке културе Основне школе „Лаза Костић”: Драгана Стојиљковић и Биљана Дачевић.

Водитељи светосавске приредбе били су Никола Денчић 7/3, Хелена Мутић 7/3 и Урош Марковић 8/5. Гости школске славе имали су прилику да присуствују разноврсном и занимљивом сценском наступу наших ученика. На позорници смо имали домаћина и домаћицу који прослављају славу, њихове госте, децу која долазе са литургије и деле са присутнима занимљивости о Светом Сави и обележавању славе. Програм је обogaћен рецитацијама и музичким деоницама. Гост изненађења за све нас био је путник намерник, наставник физичког васпитања Вук Мартиновић, који је говорио песму „Књига“ Матије Бећковића и све присутне очарао својим ораторским вештинама. Хор је изводио песме

„Завет Косова“ и „Пјеваћемо шта нам срце зна“, уживали смо у народним изворним песмама, у звуковима: виолине Веронике Дјукове 8/5, флауте Александре Павловић 7/2, гитаре Александре Рогановић 6/1 и клавира Стефана Шобића 7/3.

Уз звукове народних кола и диван наступ наших фолклораша завршили смо светосавску приредбу, а лица присутних нам гостију била су насмејана, озарена, разгаљена и задовољна. И ми смо задовољни, распламсали смо буктињу у нашим срцима која нам осветљава даље путеве.